

**POWIERZCHNY** (3) ai

o jasne, e pochylone.

pl N subst powierzchn(e) (1). ◇ A subst powierzchne (1). ◇ I m powierzchnymi (1). ◇ [L powierzchnych.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

1. Pochodzący z zewnqtr; *bracteatus, exterior, extrarius, extrinsecus, superficiarius* Cn (2) :

W przeciwstawieniach: »powierzchny ... wewnętrzny (2), zakryty« (3): ciała náfze/ ábo wnétrznemi chorobámi/ ábo powierzchnymi gwałtownemi przypadkámi vmieráią *SkarKazSej* 664a, 689a.

Wyrażenie: »smyśły powierzchne« (1): Religia y łtan duchowny w cíele Rzeczypołpolitey ieft iáko ferce zákryte y wnétrzne/ z ktorego żywot wieczny pochodzi: á łtan krolewłki ieft iáko głowá/ w ktorey są do rządu członkow włzytkich/ oczy/ włzy/ y inne śmyśły powierzchne/ do tych widomych dobr Rzeczypołpolitey należące. *SkarKazSej* 689a.

2. Materialny, możliwy do stwierdzenia przy pomocy zmysłów; *personatus* Cn (1) : Szátá zwierzchnia álbo płáfzcz ten to odbieżány/ V téy paniéy [tj. *Jempsar*] ták dobréy w ręku záttrzymány/ Włzytkié znáczy przypadki powierzchné światowé Roskofzy miłé/ wdźięczné/ lecz nie záfwsze zdrowe. *GosłCast* 11; [A cóc fię o Świátości tey mowi/ tofz y owłzem dáfleko więcey/ o inłzych powierzchnych rzeczách/ święcy/ obrazku/ rozumieć fię ma. *ArtTanat* C2v].

Cf **POWIERZCHNI, POZWIERZCHNY**

MC